

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

της 10ης Σεπτεμβρίου 2020*

«Προσφυγή ακυρώσεως – Εισαγωγή ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης και Μιανμάρ – Μέτρα διασφάλισης – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2019/67 – Ενεργητική νομιμοποίηση – Έννομο συμφέρον – Απόρριψη της ενστάσεως απαραδέκτου»

Στην υπόθεση T-246/19,

Βασίλειο της Καμπότζης,

Cambodia Rice Federation (CRF), με έδρα την Πνομ Πενχ (Καμπότζη),

εκπροσωπούμενοι από τους R. Antonini, E. Monard και B. Maniatis, δικηγόρους,

προσφεύγοντες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον A. Biolan, τον H. Leupold και την E. Schmidt,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/67 της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2019, σχετικά με την επιβολή μέτρων διασφάλισης όσον αφορά την εισαγωγή ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης και Μιανμάρ (ΕΕ 2019, L 15, σ. 5).

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Σ. Παπασάββα, πρόεδρο, D. Spielmann, U. Öberg (εισηγητή), R. Mastroianni και R. Norkus, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Διάταξη

I. Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η Cambodia Rice Federation (CRF) είναι ένωση η οποία προασπίζεται τα συμφέροντα του κλάδου παραγωγής ρυζιού της Καμπότζης. Στο δικόγραφο της προσφυγής που κατέθεσε από κοινού με το Βασίλειο της Καμπότζης, η CRF διευκρινίζει ότι άσκησε την προσφυγή ακυρώσεως εξ ονόματος των μελών της, τα οποία είναι στο σύνολό τους φορείς αυτού του κλάδου παραγωγής, και εξ ίδιου ονόματος.
- 2 Από τις αρχές της δεκαετίας του 1970 η Ευρωπαϊκή Ένωση παραχωρεί εμπορικές προτιμήσεις σε αναπτυσσόμενες χώρες στο πλαίσιο του συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων.
- 3 Οι γενικευμένες δασμολογικές προτιμήσεις που παραχωρεί η Ένωση άνευ αμοιβαιότητας ενσωματώνονται σε αυτόνομο εμπορικό καθεστώς το οποίο σχεδιάστηκε για την παροχή κινήτρων στις αναπτυσσόμενες χώρες να μειώσουν τη φτώχεια και να προαγάγουν τη χρηστή διακυβέρνηση και τη βιώσιμη ανάπτυξη βοηθώντας τις να αποκτήσουν επιπλέον έσοδα μέσω του διεθνούς εμπορίου, όπως προβλέπεται στην αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού (ΕΕ) 978/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την εφαρμογή συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 732/2008 (ΕΕ 2012, L 303, σ. 1· στο εξής κανονισμός ΣΓΠ). Ως εκ τούτου, το σύστημα που προβλέπει ο κανονισμός ΣΓΠ εκφράζει την πολιτική της Ένωσης στον τομέα της αναπτυξιακής συνεργασίας.
- 4 Στο πλαίσιο του κανονισμού ΣΓΠ, η Ένωση παραχωρεί στις αναπτυσσόμενες χώρες προτιμησιακό καθεστώς πρόσβασης στην αγορά της υπό μορφή μείωσης των συνήθων δασμών του κοινού δασμολογίου, το οποίο περιλαμβάνει ένα γενικό καθεστώς και δύο ειδικά καθεστώτα. Το καθεστώς «Όλα εκτός από όπλα» (στο εξής: καθεστώς ΟΕΟ) είναι ειδικό καθεστώς υπέρ των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών.
- 5 Για να μπορεί να απολαύει του καθεστώτος ΟΕΟ, η χώρα πρέπει να έχει χαρακτηριστεί από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών ως λιγότερο αναπτυγμένη χώρα (άρθρο 17 του κανονισμού ΣΓΠ). Ο κατάλογος των χωρών δικαιούχων του καθεστώτος ΟΕΟ του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού ΣΓΠ παρατίθεται και στο παράρτημα IV του ίδιου κανονισμού.
- 6 Δυνάμει του καθεστώτος ΟΕΟ, οι εισαγωγές ρυζιού καταγωγής Καμπότζης και Μιανμάρ (στο εξής: υπό εξέταση προϊόν) στην Ευρωπαϊκή Ένωση απολάμβαναν, βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού ΣΓΠ, πλήρη αναστολή των δασμών του κοινού δασμολογίου.
- 7 Στις 16 Φεβρουαρίου 2018 η Ιταλική Δημοκρατία, υποστηριζόμενη εν συνεχεία από άλλα κράτη μέλη, υπέβαλε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή αίτημα, δυνάμει του άρθρου 22 και του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού ΣΓΠ, για τη λήψη μέτρων διασφάλισης ως προς το υπό εξέταση προϊόν.
- 8 Κατά το άρθρο 22, παράγραφος 1, του κανονισμού ΣΓΠ, εάν ένα προϊόν το οποίο προέρχεται από χώρα δικαιούχο οποιουδήποτε εκ των προτιμησιακών καθεστώτων του άρθρου 1, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού εισάγεται σε ποσότητα ή σε τιμές οι οποίες προκαλούν, ή υπάρχει κίνδυνος να προκαλέσουν, σοβαρές δυσχέρειες στους παραγωγούς ομοειδών ή άμεσα ανταγωνιστικών προϊόντων εντός της Ένωσης, είναι δυνατή η επαναφορά των κανονικών δασμών του κοινού δασμολογίου για το εν λόγω προϊόν.
- 9 Στις 16 Μαρτίου 2018 η Επιτροπή κίνησε έρευνα διασφάλισης σχετικά με τις εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος, με σκοπό να συγκεντρώσει τις αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου να διενεργήσει εμπειριστατωμένη αξιολόγηση. Στην έρευνα αυτή μετείχαν μεταξύ άλλων η Καμποτζιανή Κυβέρνηση, η CRF και ορισμένοι εξαγωγείς-μονάδες αποφλοιώσεως της Καμπότζης.

- 10 Κατά το πέρας της έρευνας διασφάλισης, έχοντας καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το υπό εξέταση προϊόν εισαγόταν σε ποσότητα και σε τιμές οι οποίες προκαλούσαν σοβαρές δυσχέρειες στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, η Επιτροπή αποφάσισε, με την έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/67, της 16ης Ιανουαρίου 2019, σχετικά με την επιβολή μέτρων διασφάλισης όσον αφορά την εισαγωγή ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης και Μιανμάρ (ΕΕ 2019, L 15, σ. 5· στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), να επαναφέρει προσωρινά τους δασμούς του κοινού δασμολογίου για τις εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος. Η Επιτροπή έκρινε ότι τα μέτρα διασφάλισης έπρεπε να ληφθούν για διάστημα τριών ετών και προέβη σε σταδιακή μείωση του εφαρμοστέου δασμολογικού συντελεστή.

II. Η διαδικασία και τα αιτήματα των διαδίκων

- 11 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Απριλίου 2019, το Βασίλειο της Καμπότζης και η CRF άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.
- 12 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Ιουνίου 2019, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής, δυνάμει του άρθρου 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.
- 13 Στις 21 Αυγούστου 2019 το Βασίλειο της Καμπότζης και η CRF υπέβαλαν παρατηρήσεις επί της ενστάσεως απαραδέκτου.
- 14 Στις 28 Φεβρουαρίου 2020 το Γενικό Δικαστήριο έθεσε στην Επιτροπή γραπτή ερώτηση στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας. Η Επιτροπή συμμορφώθηκε προς το αίτημα αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 15 Στο δικόγραφο της προσφυγής, το Βασίλειο της Καμπότζης και η CRF ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 16 Με την ένσταση απαραδέκτου, η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·
 - να καταδικάσει το Βασίλειο της Καμπότζης και την CRF στα δικαστικά έξοδα.
- 17 Στις παρατηρήσεις επί της ενστάσεως απαραδέκτου, το Βασίλειο της Καμπότζης και η CRF ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου·
 - να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

III. Σκεπτικό

- 18 Δυνάμει του άρθρου 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, εάν ο καθού το ζητήσει, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κρίνει επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Κατά το άρθρο 130, παράγραφος 7, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει το ταχύτερο δυνατόν επί της αιτήσεως ή, αν τούτο δικαιολογείται από ιδιαίτερες περιστάσεις, επιφυλάσσεται να την εξετάσει μαζί με την ουσία της υποθέσεως.
- 19 Εν προκειμένω, καθόσον η Επιτροπή ζήτησε να ληφθεί απόφαση επί του απαραδέκτου, το Γενικό Δικαστήριο, εκτιμώντας ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από την εξέταση των στοιχείων της δικογραφίας, αποφασίζει να αποφανθεί επί του συγκεκριμένου αιτήματος χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.
- 20 Προς στήριξη της ενστάσεως απαραδέκτου, η Επιτροπή υποστηρίζει, κατά κύριο λόγο, ότι το Βασίλειο της Καμπότζης και η CRF δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της ενεργητικής νομιμοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 21 Καταρχάς, χωρίς να λάβει ρητώς θέση επί του ζητήματος του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ όσον αφορά την υπαγωγή στα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης αλλοδαπού κυρίαρχου κράτους, η Επιτροπή ζητεί εντούτοις από το Γενικό Δικαστήριο να εξετάσει τα επιχειρήματα που προέβαλε το Συμβούλιο στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2019, Βενεζουέλα κατά Συμβουλίου (T-65/18, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2019:649), και, ειδικότερα, την αιτίαση ότι τρίτη χώρα δεν μπορεί να θεωρηθεί «φυσικό ή νομικό πρόσωπο» κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 22 Περαιτέρω, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά άμεσα το Βασίλειο της Καμπότζης και τη CRF.
- 23 Επ' αυτού, η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν παράγει κανένα έννομο αποτέλεσμα στην Καμπότζη και, επομένως, δεν μπορεί να αφορά νομικά το Βασίλειο της Καμπότζης και τη CRF.
- 24 Δεύτερον, ακόμη και αν μπορούσε να παράγει έννομα αποτελέσματα στην Καμπότζη, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν περιορίζει ούτε απαγορεύει την εξαγωγή ρυζιού Indica από την Καμπότζη στην Ένωση. Η Επιτροπή προσθέτει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι απλώς η συνέπεια των διαδικαστικών προϋποθέσεων που θεσπίζει ο κανονισμός ΣΓΠ, οι οποίες συνεπάγονται προσωρινή αναστολή των πλεονεκτημάτων του καθεστώτος ΟΕΟ. Το ανταγωνιστικό μειονέκτημα και ο αρνητικός αντίκτυπος στις δραστηριότητες εξαγωγής προς την Ένωση που θα μπορούσε δυνητικώς να επιφέρει ο προσβαλλόμενος κανονισμός για το Βασίλειο της Καμπότζης και τη CRF είναι απλώς πραγματικές αιτιάσεις γενικής εφαρμογής.
- 25 Τρίτον, κατά την Επιτροπή, τα έννομα αποτελέσματα που απορρέουν από τον προσβαλλόμενο κανονισμό μπορούν να προκύψουν μόνον από την εφαρμογή του από τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών και θα επέλθουν μόνο στο επίπεδο των εισαγωγών στην Ένωση, οι οποίοι δεν είναι διάδικοι στην ένδικη διαφορά.
- 26 Τέταρτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός απαιτεί την εφαρμογή εκτελεστικών μέτρων από τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών και, επομένως, ελλείψει εκτελεστικών μέτρων, δεν παράγει ο ίδιος κανένα συγκεκριμένο έννομο αποτέλεσμα για τη Δημοκρατία της Καμπότζης και τη CRF.
- 27 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά ατομικώς το Βασίλειο της Καμπότζης και τη CRF.

- 28 Επ' αυτού, η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι πράξη γενικής ισχύος της οποίας η εφαρμογή απαιτεί εκτελεστικά μέτρα και η οποία αφορά με πανομοιότυπο τρόπο όλους τους πραγματικούς ή δυνητικούς εισαγωγείς του υπό εξέταση προϊόντος και δεν εξατομικεύει το Βασίλειο της Καμπότζης και τη CRF.
- 29 Δεύτερον, η Επιτροπή επισημαίνει ότι πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ του προσβαλλόμενου κανονισμού και υβριδικών πράξεων, όπως οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ, οι οποίες εξατομικεύουν την ενδιαφερόμενη επιχείρηση, καθόσον δεν περιέχει καμία ατομική απόφαση η οποία εξατομικεύει το Βασίλειο της Καμπότζης και τη CRF.
- 30 Τρίτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, ως πράξη γενικής ισχύος, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν καθορίζει καμία συγκεκριμένη κατηγορία η οποία επηρεάζεται από τον εν λόγω κανονισμό και προσθέτει ότι κανένα στοιχείο δεν υποδεικνύει ότι τα συμφέροντα του Βασιλείου της Καμπότζης και της CRF ταυτίζονται με αυτά οποιασδήποτε κατηγορίας.
- 31 Τέταρτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν υπήρχε κατηγορία την οποία αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός, αυτή δεν θα περιελάμβανε υποχρεωτικώς το Βασίλειο της Καμπότζης και τη CRF, διότι κανένα στοιχείο δεν υποδηλώνει ότι αυτοί αντιπροσωπεύουν το σύνολο των συμφερόντων μιας τέτοιας κατηγορίας.
- 32 Πέμπτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το γεγονός και μόνον ότι το Βασίλειο της Καμπότζης και η CRF μετείχαν στην έρευνα που προηγήθηκε της έκδοσης του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν συνεπάγεται ότι ο εν λόγω κανονισμός τους εξατομικεύει.
- 33 Επικουρικώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Βασίλειο της Καμπότζης και η CRF δεν έχουν προσωπικό άμεσο έννομο συμφέρον προς άσκηση προσφυγής κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 34 Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν εφαρμόζεται στο έδαφος της Καμπότζης, αλλά στο έδαφος όπου ισχύει το κοινό δασμολόγιο της Ένωσης, και, επομένως, δεν παράγει κανένα δεσμευτικό έννομο αποτέλεσμα στην κατάσταση του Βασιλείου της Καμπότζης και της CRF. Η Επιτροπή προσθέτει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν εμποδίζει την εξαγωγή ρυζιού *Indica* καταγωγής Καμπότζης στην Ένωση και προκαλεί, το πολύ, γενική θεωρητική και μελλοντική πραγματική ζημία υπό μορφή ενδεχόμενης μείωσης των πωλήσεων. Δεδομένου ότι τις έννομες συνέπειες του προσβαλλόμενου κανονισμού υφίστανται μόνον οι οντότητες της Ένωσης, αυτός δεν προκαλεί καμία ατομική ζημία στο Βασίλειο της Καμπότζης και στη CRF.
- 35 Το Βασίλειο της Καμπότζης και η CRF αντικρούουν τα επιχειρήματα της Επιτροπής.

A. Επί της ενεργητικής νομιμοποίησης του Βασιλείου της Καμπότζης και της CRF

- 36 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι το πνεύμα των Συνθηκών συνίσταται στη δυνατότητα άσκησης απευθείας προσφυγής κατά οιοδήποτε μέτρου το οποίο λαμβάνουν τα θεσμικά όργανα και συνεπάγεται έννομο αποτέλεσμα (βλ. απόφαση της 23ης Απριλίου 1986, *Les Verts* κατά Κοινοβουλίου, 294/83, EU:C:1986:166, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, οι διατάξεις των Συνθηκών που αφορούν το δικαίωμα άσκησης προσφυγής των υποκειμένων δικαίου δεν πρέπει να ερμηνεύονται στενά (αποφάσεις της 15ης Ιουλίου 1963, *Plaumann* κατά Επιτροπής, 25/62, EU:C:1963:17, σ. 222, και της 11ης Ιουλίου 1996, *Métropole télévision* κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-528/93, T-542/93, T-543/93 και T-546/93, EU:T:1996:99, σκέψη 60).
- 37 Συγκεκριμένα, η Ένωση συνιστά κοινότητα δικαίου υπό την έννοια ότι ούτε τα κράτη μέλη της ούτε τα θεσμικά της όργανα διαφεύγουν τον έλεγχο της συμφωνίας των πράξεών τους προς τις Συνθήκες, οι οποίες καθιερώνουν πλήρες σύστημα ενδίκων μέσων και διαδικασιών το οποίο αποσκοπεί να αναθέσει

στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τον έλεγχο της νομιμότητας των πράξεων των θεσμικών οργάνων (πρβλ. απόφαση της 23ης Απριλίου 1986, *Les Verts* κατά Κοινοβουλίου, 294/83, EU:C:1986:166, σκέψεις 23 και 24).

- 38 Αυτή η αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας συνιστά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης η οποία απορρέει από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών και κατοχυρώνεται επίσης με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (αποφάσεις της 27ης Ιουνίου 2013, *Agrokonsulting-04*, C-93/12, EU:C:2013:432, σκέψη 59, και της 5ης Νοεμβρίου 2019, ΕΚΤ κ.λπ. κατά *Trasta Komercbanka* κ.λπ., C-663/17 P, C-665/17 P και C-669/17 P, EU:C:2019:923, σκέψεις 55 και 56).
- 39 Κατά πάγια νομολογία, το παραδεκτό προσφυγής ασκούμενης από φυσικό ή νομικό πρόσωπο κατά πράξεως της οποίας δεν είναι αποδέκτης, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, εξαρτάται από την προϋπόθεση να γίνει δεκτό ότι το πρόσωπο αυτό νομιμοποιείται ενεργητικώς να ασκήσει το συγκεκριμένο ένδικο βοήθημα, πράγμα που συμβαίνει σε δύο περιπτώσεις. Αφενός, τέτοια προσφυγή μπορεί να ασκηθεί υπό την προϋπόθεση ότι η πράξη αφορά το πρόσωπο άμεσα και ατομικώς. Αφετέρου, το πρόσωπο αυτό μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά κανονιστικής πράξης για την εφαρμογή της οποίας δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα εφόσον η πράξη το αφορά άμεσα (βλ. απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, *Mory* κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-33/14 P, EU:C:2015:609, σκέψεις 59 και 91 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· διάταξη της 12ης Ιανουαρίου 2017, *Amrita* κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-280/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:9, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και απόφαση της 13ης Μαρτίου 2018, *European Union Copper Task Force* κατά Επιτροπής, C-384/16 P, EU:C:2018:176, σκέψη 32 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 40 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι πράξεις περί λήψης μέτρων διασφάλισης είναι δυνατό να αφορούν άμεσα και ατομικά τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που μπορούν να αποδείξουν ότι προσδιορίστηκαν ατομικά στις πράξεις της Επιτροπής ή ότι τα αφορούσαν οι προκαταρκτικές έρευνες (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 21ης Φεβρουαρίου 1984, *Allied Corporation* κ.λπ. κατά Επιτροπής, 239/82 και 275/82, EU:C:1984:68, σκέψεις 10 έως 12· βλ., επίσης, αποφάσεις της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά *Growth Energy* και *Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, σκέψεις 73 και 79 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, *Hunvis* κατά Συμβουλίου, T-536/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:432, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 41 Η νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 40 ανωτέρω, μολονότι αφορά κανονισμούς με τους οποίους επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ, είναι κρίσιμη και εν προκειμένω επίσης. Συγκεκριμένα, έχει κριθεί ότι η προϋπόθεση ότι ένα πρόσωπο δεν μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά κανονισμού παρά μόνον εάν ο κανονισμός αυτός το αφορά όχι μόνον άμεσα αλλά και ατομικά πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του δικαιώματος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, λαμβανομένων υπόψη των διαφόρων περιστάσεων που είναι δυνατό να εξατομικεύουν τον προσφεύγοντα (πρβλ. αποφάσεις της 25ης Ιουλίου 2002, *Unión de Pequeños Agricultores* κατά Συμβουλίου, C-50/00 P, EU:C:2002:462, σκέψη 44· της 1ης Απριλίου 2004, Επιτροπή κατά *Jégo-Quéré*, C-263/02 P, EU:C:2004:210, σκέψη 36, και της 28ης Απριλίου 2015, *T & L Sugars* και *Sidul Açúcares* κατά Επιτροπής, C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψη 44).
- 42 Εξάλλου, κατά τη νομολογία, κανονισμοί που θεσπίζουν μέτρα διασφάλισης, καίτοι μπορούν, λόγω της φύσης και του περιεχομένου τους, να έχουν κανονιστικό χαρακτήρα, υπό την έννοια ότι εφαρμόζονται στο σύνολο των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, μπορούν να αφορούν ατομικώς φυσικά ή νομικά πρόσωπα λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής κατάστασης που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο (βλ. απόφαση της 10ης Απριλίου 2003, Επιτροπή κατά *Nederlandse Antillen*, C-142/00 P, EU:C:2003:217, σκέψη 65 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και διάταξη της 30ής Απριλίου 2003, *VVG International* κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-155/02, EU:T:2003:125, σκέψεις 40 και 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ. επίσης απόφαση της 17ης Ιανουαρίου

2002, Rica Foods κατά Επιτροπής, T-47/00, EU:T:2002:7, σκέψεις 34 και 36). Επομένως, κανονισμός που θεσπίζει μέτρα διασφάλισης μπορεί να έχει, όπως κάθε κανονισμός με τον οποίο επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ, υβριδικό χαρακτήρα.

- 43 Δεδομένου ότι το Βασίλειο της Καμπότζης και η CRF δεν είναι αποδέκτες του προσβαλλόμενου κανονισμού, το αν πρόκειται για φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία αφορά άμεσα και ατομικά ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα των ανωτέρω αρχών.

1. Όσον αφορά το Βασίλειο της Καμπότζης

α) Επί της έννοιας «φυσικό ή νομικό πρόσωπο» κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ

- 44 Απαντώντας στην ερώτηση που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι δεν στηρίζει ρητώς την ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής που άσκησε το Βασίλειο της Καμπότζης στην έννοια «φυσικό ή νομικό πρόσωπο» κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Επισήμανε, εντούτοις, ότι το ζήτημα του παραδεκτού υπόθεσης αχθείσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου είναι ζήτημα δημοσίας τάξεως, το οποίο θα έπρεπε, ενδεχομένως, να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως.
- 45 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι σκοπός του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ είναι η παροχή αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας σε όλα τα πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, τα οποία αφορούν άμεσα και ατομικά οι πράξεις των οργάνων της Ένωσης (απόφαση της 10ης Ιουνίου 2009, Πολωνία κατά Επιτροπής, T-257/04, EU:T:2009:182, σκέψη 53, και διάταξη της 10ης Ιουνίου 2009, Πολωνία κατά Επιτροπής, T-258/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:183, σκέψη 61).
- 46 Οι διατάξεις του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνεύονται τελολογικώς (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 1963, Plaumann κατά Επιτροπής, 25/62, EU:C:1963:17, σ. 222), οπότε ο καταρχήν αποκλεισμός τρίτων κρατών από τη δικαστική προστασία που παρέχεται δυνάμει του άρθρου αυτού θα αντέβαινε στον σκοπό του.
- 47 Εξάλλου, ναι μεν τα τρίτα κράτη δεν μπορούν να αξιώσουν, από δικονομική άποψη, την ίδια μεταχείριση με αυτήν που το σύστημα της Ένωσης επιφυλάσσει στα κράτη μέλη, πλην όμως έχουν το δικαίωμα να είναι διάδικοι, όπως αυτό αναγνωρίζεται από το εν λόγω σύστημα στα νομικά πρόσωπα (απόφαση της 10ης Ιουνίου 2009, Πολωνία κατά Επιτροπής, T-257/04, EU:T:2009:182, σκέψη 52, και διάταξη της 10ης Ιουνίου 2009, Πολωνία κατά Επιτροπής, T-258/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:183, σκέψη 60· προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Poiares Maduro στην υπόθεση Πολωνία κατά Συμβουλίου, C-273/04, EU:C:2007:361, σημείο 40).
- 48 Συγκεκριμένα, έχει κριθεί ότι, εφόσον μια οντότητα έχει νομική προσωπικότητα, μπορεί, καταρχήν, να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ (πρβλ. διάταξη της 1ης Οκτωβρίου 1997, Regione Toscana κατά Επιτροπής, C-180/97, EU:C:1997:451, σκέψεις 10 έως 12, και απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2001, Nederlandse Antillen κατά Συμβουλίου, C-452/98, EU:C:2001:623, σκέψη 51).
- 49 Επιπλέον, ούτε το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ ούτε οιαδήποτε άλλη διάταξη του πρωτογενούς δικαίου αποκλείει το δικαίωμα τρίτων κρατών να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως (πρβλ. αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 2014, National Iranian Oil Company κατά Συμβουλίου, T-578/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:678, σκέψη 36, και της 18ης Σεπτεμβρίου 2015, Iran Liquefied Natural Gas κατά Συμβουλίου, T-5/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:644, σκέψη 48).

- 50 Επομένως, ελλείψει εξαίρεσης στο γράμμα των Συνθηκών, τρίτο κράτος το οποίο έχει νομική προσωπικότητα τόσο στο διεθνές όσο και στο εγχώριο δίκαιο δεν μπορεί να στερείται τη δυνατότητα να προσβάλει πράξη της Ένωσης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, εφόσον πληρούνται οι προβλεπόμενες στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ προϋποθέσεις.
- 51 Ως εκ τούτου, η φράση «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο» στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι καλύπτει επίσης τα κράτη που δε είναι μέλη της Ένωσης, όπως το Βασίλειο της Καμπότζης.

β) Επί του άμεσου επηρεασμού

- 52 Όσον αφορά την έννοια του άμεσου επηρεασμού, διαπιστώνεται ότι η απόφαση που αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής αφορά άμεσα ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο όταν πληρούνται σωρευτικώς δύο προϋποθέσεις, ήτοι το προσβαλλόμενο μέτρο πρέπει, αφενός, να επηρεάζει άμεσα τη νομική κατάσταση του φυσικού ή νομικού προσώπου και, αφετέρου, να μην καταλείπει εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, υπό την έννοια ότι έχει εντελώς αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από τη ρύθμιση της Ένωσης, χωρίς παρεμβολή άλλων κανόνων (βλ. απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2019, *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo κατά Επιτροπής*, C-342/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:1043, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 53 Συναφώς, πρώτον, υπενθυμίζεται ότι, προκειμένου να κριθεί αν μια πράξη παράγει έννομα αποτελέσματα, πρέπει να εξεταστούν το αντικείμενο, το περιεχόμενο, η ουσία, η εμβέλεια, τα αποτελέσματά της, ακόμη και το νομικό και πραγματικό πλαίσιο εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε, και όχι η φύση, η μορφή, η ονομασία της, το μέσο επί του οποίου εκδόθηκε ή το όργανο που την εκδίδει (βλ. διάταξη της 8ης Μαρτίου 2012, *Octapharma Pharmazeutika κατά EMA*, T-573/10, EU:T:2012:114, σκέψη 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 54 Εν προκειμένω, το άρθρο 22, παράγραφος 1, του κανονισμού ΣΓΠ παρέχει στα κράτη μέλη, καθώς και σε ορισμένους τρίτους, τη δυνατότητα να επιστήσουν την προσοχή της Επιτροπής επί της συνδρομής περιστάσεων που μπορούν να καταστήσουν αναγκαία τη λήψη μέτρων διασφάλισης.
- 55 Ο προσβαλλόμενος κανονισμός, ο οποίος εκδόθηκε βάσει του άρθρου 22, παράγραφος 1, του κανονισμού ΣΓΠ, θεσπίζει μέτρα διασφάλισης με σκοπό τον περιορισμό των σοβαρών δυσχερειών που προκάλεσαν στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης οι εξαγωγές ρυζιού *Indica* από την Καμπότζη.
- 56 Από το άρθρο 1, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι σκοπός του είναι η προσωρινή επαναφορά των δασμών του κοινού δασμολογίου στις εισαγωγές ρυζιού *Indica* καταγωγής Καμπότζης, οι οποίες ανταγωνίζονται ομοειδή ή άμεσα ανταγωνιστικά προϊόντα που διατίθενται στην Ένωση. Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού, ο εφαρμοζόμενος στο ρύζι *Indica* καταγωγής Καμπότζης δασμός ανέρχεται σε 175 ευρώ ανά τόνο προϊόντος για το πρώτο έτος, σε 150 ευρώ ανά τόνο για το δεύτερο έτος και σε 125 ευρώ ανά τόνο για το τρίτο έτος, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού. Το άρθρο 1, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει επίσης το ύψος του εφαρμοζόμενου δασμού σε περίπτωση προσαρμογής του δασμού του κοινού δασμολογίου.
- 57 Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέσχον το Βασίλειο της Καμπότζης και η CRF, τις οποίες δεν αντέκρουσε η Επιτροπή, οι εξαγωγές ρυζιού *Indica* από την Καμπότζη στην Ένωση αντιπροσωπεύουν σημαντικό μέρος των συνολικών εξαγωγών ρυζιού *Indica* καταγωγής Καμπότζης, ήτοι από 50 έως 70 %. Η Επιτροπή διευκρίνισε επίσης, στην αιτιολογική σκέψη 28 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι, στο τέλος της περιόδου έρευνας, η Καμπότζη αντιπροσώπευε το 25 % των συνολικών εισαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος στην Ένωση. Επομένως, πρέπει να επισημανθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι ικανός να επηρεάσει σημαντικά την οικονομική κατάσταση της Καμπότζης.

Εξάλλου, η Επιτροπή αναγνώρισε, στην αιτιολογική σκέψη 84 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η υπαγωγή της Καμπότζης στους πλήρεις δασμούς του κοινού δασμολογίου θα δυσχεράνει τις εξαγωγές από τη χώρα αυτή.

- 58 Βεβαίως, έχει κριθεί ότι το γεγονός και μόνον ότι μια πράξη είναι ικανή να επηρεάσει την οικονομική κατάσταση του προσφεύγοντος δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι αυτή τον αφορά άμεσα, και ότι μόνον η ύπαρξη ειδικών περιστάσεων θα μπορούσε να παρέχει στον διοικούμενο, ο οποίος υποστηρίζει ότι η πράξη επηρεάζει τη θέση του στην αγορά, τη δυνατότητα να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ (αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 1969, Eridania κ.λπ. κατά Επιτροπής, 10/68 και 18/68, EU:C:1969:66, σκέψη 7, και της 18ης Οκτωβρίου 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-364/16, EU:T:2018:696, σκέψη 40).
- 59 Πάντως, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε βάσει του κανονισμού ΣΓΠ. Όπως υπογράμμισε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 82 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ο κανονισμός ΣΓΠ έχει ως πρωταρχικό στόχο να συνδράμει τις αναπτυσσόμενες χώρες στις προσπάθειές τους να μειώσουν τη φτώχεια και να προαγάγουν τη χρηστή διακυβέρνηση και τη βιώσιμη ανάπτυξη, βοηθώντας τις ιδίως στη δημιουργία θέσεων εργασίας, την εκβιομηχάνιση και την απόκτηση επιπλέον εσόδων μέσω του διεθνούς εμπορίου. Το καθεστώς ΟΕΟ συνδράμει τις φτωχότερες και πλέον αδύναμες χώρες, στις οποίες καταλέγεται κατά τον κανονισμό ΣΓΠ η Καμπότζη και οι οποίες είναι ευάλωτες λόγω της χαμηλής και μη διαφοροποιημένης εξαγωγικής βάσης τους, να αξιοποιήσουν τις εμπορικές ευκαιρίες και παραχωρεί στις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες προτιμησιακό καθεστώς πρόσβασης στην αγορά της Ένωσης συνιστάμενο σε πλήρη αναστολή των δασμών του κοινού δασμολογίου.
- 60 Ο προσβαλλόμενος κανονισμός παύει προσωρινώς το προτιμησιακό καθεστώς πρόσβασης στην αγορά της Ένωσης το οποίο απολάμβανε το Βασίλειο της Καμπότζης ως χώρα εγγεγραμμένη στο παράρτημα IV του κανονισμού ΣΓΠ, όπου παρατίθεται εκ νέου ο κατάλογος των χωρών δικαιούχων του καθεστώτος ΟΕΟ του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού ΣΓΠ. Επομένως, η λήψη μέτρων διασφάλισης μεταβάλλει τόσο τις νομικές όσο και τις οικονομικές προϋποθέσεις εμπορίας στην αγορά της Ένωσης ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης. Ως εκ τούτου, η νομική θέση του Βασιλείου της Καμπότζης επηρεάζεται άμεσα και ουσιωδώς.
- 61 Συνεπώς, ο προσβαλλόμενος κανονισμός παράγει άμεσα έννομα αποτελέσματα στο Βασίλειο της Καμπότζης δεδομένου ότι, με τον κανονισμό αυτό, η Επιτροπή μετέβαλε τη νομική κατάσταση του Βασιλείου της Καμπότζης ως χώρας που απολαύει πλήρους αναστολής των δασμών του κοινού δασμολογίου.
- 62 Ως εκ τούτου, είναι απορριπτέα τα επιχειρήματα της Επιτροπής σχετικά με το γεγονός ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν παράγει κανένα έννομο αποτέλεσμα στο Βασίλειο της Καμπότζης και δεν επηρεάζει τις εξαγωγές ρυζιού Indica από την Καμπότζη στην Ένωση.
- 63 Είναι επίσης απορριπτέο το επιχειρήμα της Επιτροπής ότι η νομική κατάσταση του Βασιλείου της Καμπότζης δεν επηρεάζεται άμεσα, δεδομένου ότι τα μέτρα διασφάλισης που λήφθηκαν με τον προσβαλλόμενο κανονισμό εφαρμόζονται μόνο στους εγκατεστημένους στην Ένωση εισαγωγείς. Καίτοι είναι αληθές ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός προβλέπει μέτρα τα οποία εφαρμόζονται κατά κύριο λόγο στους εν λόγω εισαγωγείς, τα μέτρα αυτά έχουν ως αποτέλεσμα να επηρεάζουν άμεσα το κράτος της Καμπότζης, του οποίου η οικονομική δραστηριότητα περιορίζεται, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 57, 59 και 61 ανωτέρω, λόγω της εφαρμογής των εν λόγω μέτρων έναντι αυτού.
- 64 Εξυπακούεται ότι απόκειται στους εισαγωγείς που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση να εφαρμόσουν τα μέτρα αυτά, δεδομένου ότι οι πράξεις που εκδίδονται από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν μπορούν, καταρχήν, να τύχουν εφαρμογής εκτός του εδάφους της Ένωσης. Παρ' όλα αυτά, οι οντότητες που επηρεάζονται από τον προσβαλλόμενο κανονισμό μπορούν να επηρεάζονται άμεσα από τα μέτρα διασφάλισης που εφαρμόζονται έναντι αυτών. Συγκεκριμένα, η προσωρινή επαναφορά

των δασμών του κοινού δασμολογίου στις εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος στην Ένωση ισοδυναμεί με περιορισμό της πρόσβασης στην αγορά της Ένωσης ορισμένων οντοτήτων, περιλαμβανομένου του Βασιλείου της Καμπότζης, οι οποίες απολάμβαναν προηγούμενες προτιμησιακό καθεστώς πρόσβασης στην αγορά της Ένωσης μέσω ειδικού καθεστώτος δασμολογικών προτιμήσεων (πρβλ., και κατ' αναλογία, απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2018, *Almaz-Antey* κατά Συμβουλίου, T-515/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:545, σκέψη 65).

- 65 Υπενθυμίζεται, εξάλλου, ότι το γεγονός και μόνον ότι το Βασίλειο της Καμπότζης δεν καταβάλλει τους δασμούς που εφαρμόζονται στην εισαγωγή ρυζιού *Indica* καταγωγής Καμπότζης στην Ένωση, δεδομένου ότι οι δασμοί καταβάλλονται από τους εισαγωγείς στην Ένωση, δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν παράγει κανένα έννομο αποτέλεσμα στην κατάσταση του (πρβλ., και κατ' αναλογία, αποφάσεις της 20ής Μαρτίου 1985, *Timex* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, 264/82, EU:C:1985:119, σκέψεις 12 έως 16, και της 3ης Μαΐου 2018, *Distillerie Bonollo* κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-431/12, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναίρεσης, EU:T:2018:251, σκέψεις 61 και 62).
- 66 Κατά δεύτερον, επισημαίνεται ότι η περίπτωση και μόνον ότι, για την εφαρμογή της πράξης της οποίας ζητείται η ακύρωση, εκδίδεται εθνικό μέτρο εκτέλεσης, δεν αποκλείει να μπορεί να θεωρηθεί ότι ο προσφεύγων επηρεάζεται άμεσα από την επίμαχη πράξη, υπό την προϋπόθεση, εντούτοις, ότι το επιφορτισμένο με την εφαρμογή της κράτος μέλος δεν διαθέτει καμία αυτοτελή εξουσία εκτίμησης (πρβλ. απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2005, *Land Oberösterreich* και Αυστρία κατά Επιτροπής, T-366/03 και T-235/04, EU:T:2005:347, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 67 Συγκεκριμένα, στην περίπτωση που το επιφορτισμένο με την εφαρμογή της προσβαλλόμενης πράξης κράτος μέλος δεν διαθέτει καμία αυτοτελή εξουσία εκτίμησης, η παρεμβολή της εθνικής απόφασης έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και η νομική κατάσταση του προσφεύγοντος πρέπει να θεωρηθεί ότι επηρεάζεται άμεσα από την προσβαλλόμενη πράξη (πρβλ. απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά *Ente per le Ville Vesuviane* και *Ente per le Ville Vesuviane* κατά Επιτροπής, C-445/07 P και C-455/07 P, EU:C:2009:529, σκέψεις 45 και 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 68 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος του άρθρου 1, παράγραφοι 1 έως 3, του προσβαλλόμενου κανονισμού, αυτός δεν αφήνει κανένα περιθώριο εκτίμησης στα κράτη μέλη ως προς την επίμαχη επιβάρυνση και το ύψος του εφαρμοστέου στο ρύζι *Indica* καταγωγής Καμπότζης δασμού (πρβλ. απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, *Antillean Rice Mills* κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-480/93 και T-483/93, EU:T:1995:162, σκέψη 63), με αποτέλεσμα να πληρούται επίσης η δεύτερη προϋπόθεση του άμεσου επηρεασμού.
- 69 Ως εκ τούτου, συνάγεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός επηρεάζει άμεσα το Βασίλειο της Καμπότζης.

γ) Επί του ατομικού επηρεασμού

- 70 Όσον αφορά την έννοια του ατομικού επηρεασμού που προβλέπεται στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, για να μπορεί να θεωρηθεί ότι φυσικό ή νομικό πρόσωπο επηρεάζεται ατομικά από πράξη γενικής ισχύος εκδοθείσα από όργανο της Ένωσης, πρέπει η επίμαχη πράξη να θίγει τη νομική κατάσταση προσώπου αυτού, λόγω συγκεκριμένων ιδιοτήτων οι οποίες το χαρακτηρίζουν ή λόγω ιδιαίτερης πραγματικής κατάστασης η οποία το διακρίνει έναντι κάθε άλλου προσώπου και, ως εκ τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (αποφάσεις της 15ης Ιουλίου 1963, *Plaumann* κατά Επιτροπής, 25/62, EU:C:1963:17, σ. 223, και της 18ης Μαΐου 1994, *Codorniu* κατά Συμβουλίου, C-309/89, EU:C:1994:197, σκέψη 20· βλ., επίσης, απόφαση της 10ης Απριλίου 2003, Επιτροπή κατά *Nederlandse Antillen*, C-142/00 P, EU:C:2003:217, σκέψη 65 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 71 Από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 40 έως 42 ανωτέρω προκύπτει ότι ο κανονιστικός χαρακτήρας της προσβαλλόμενης πράξης δεν αποκλείει να μπορεί να αφορά άμεσα και ατομικά ορισμένα ενδιαφερόμενα νομικά ή φυσικά πρόσωπα (απόφαση της 18ης Μαΐου 1994, Codorniu κατά Συμβουλίου, C-309/89, EU:C:1994:197, σκέψη 19· βλ., επίσης, απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, σκέψη 72 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-480/93 και T-483/93, EU:T:1995:162, σκέψη 66).
- 72 Επομένως, εν αντιθέσει προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, το γεγονός ότι σκοπός του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι η επαναφορά των δασμών του κοινού δασμολογίου για όλες τις εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος στην Ένωση δεν συνεπάγεται de facto ότι είναι αδύνατον να επηρεάζονται ατομικά από τον εν λόγω κανονισμό ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα.
- 73 Λαμβανομένης υπόψη της μνημονευθείσας στη σκέψη 42 ανωτέρω νομολογίας, πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημα της Επιτροπής ότι κανονισμός ο οποίος θεσπίζει μέτρα διασφάλισης, όπως ο προσβαλλόμενος εν προκειμένω κανονισμός, δεν μπορεί να έχει υβριδικό χαρακτήρα, όπως οι κανονισμοί αντιντάμπινγκ και αντεπιδοτήσεων.
- 74 Δεδομένου ότι με τον προσβαλλόμενο κανονισμό θεσπίζονται μέτρα διασφάλισης γενικής ισχύος, διαπιστώνεται, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, ότι, αυτός μπορεί να εφαρμοστεί σε κάθε πρόσωπο διατεθειμένο και ικανό να εξαγάγει το υπό εξέταση προϊόν στην Ένωση. Εντούτοις, αυτό δεν σημαίνει ότι, υπό ορισμένες συνθήκες, ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα δεν μπορούν να θίγονται ατομικά από τον εν λόγω κανονισμό και, για τον λόγο αυτό, να εμπίπτουν σε καθορισμένη κατηγορία.
- 75 Επομένως, το γεγονός ότι ένα πρόσωπο παρεμβαίνει στη διαδικασία που καταλήγει στην έκδοση πράξης της Ένωσης μπορεί να είναι ικανό να εξατομικεύσει το πρόσωπο αυτό σε σχέση με την εν λόγω πράξη και τούτο συνεπάγεται υποχρεωτικώς ότι η πράξη αυτή παράγει έναντι αυτού δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, όταν η εφαρμοστέα νομοθεσία της Ένωσης του αναγνωρίζει ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις (πρβλ. αποφάσεις της 4ης Οκτωβρίου 1983, Fediol κατά Επιτροπής, 191/82, EU:C:1983:259, σκέψη 31· της 17ης Ιανουαρίου 2002, Rica Foods κατά Επιτροπής, T-47/00, EU:T:2002:7, σκέψη 55, και διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-369/03, EU:T:2005:458, σκέψη 72).
- 76 Εξάλλου, η ένδικη προστασία της οποίας απολαύει φυσικό ή νομικό πρόσωπο δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ πρέπει να στηρίζεται στη συγκεκριμένη κατάσταση του προσώπου αυτού σε σχέση με κάθε άλλο ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Συγκεκριμένα, καθοριστικό στοιχείο για τον προσδιορισμό των προσώπων τα οποία αφορά ατομικά απόφαση θεσπίζουσα μέτρο διασφάλισης είναι η προστασία της οποίας απολαύουν, βάσει του δικαίου της Ένωσης, η χώρα ή το έδαφος καθώς και οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις έναντι των οποίων εκδίδεται το μέτρο διασφάλισης (πρβλ. απόφαση της 11ης Φεβρουαρίου 1999, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-390/95 P, EU:C:1999:66, σκέψη 28).
- 77 Το γεγονός ότι η Επιτροπή υποχρεούται, βάσει ειδικών διατάξεων, να λάβει υπόψη τις συνέπειες της πράξης που προτίθεται να εκδώσει στην κατάσταση ορισμένων φυσικών ή νομικών προσώπων μπορεί επίσης να εξατομικεύσει τα πρόσωπα αυτά (πρβλ. απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-480/93 και T-483/93, EU:T:1995:162, σκέψη 67 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 78 Εν προκειμένω, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά ρητώς και ειδικώς το Βασίλειο της Καμπότζης. Πράγματι, η εν λόγω χώρα κατονομάζεται στον τίτλο του προσβαλλόμενου κανονισμού ως χώρα έναντι της οποίας λαμβάνονται τα μέτρα διασφάλισης.

- 79 Όσον αφορά τις διαδικαστικές εγγυήσεις των οποίων απολαύει το Βασίλειο της Καμπότζης ως χώρα έναντι της οποίας λήφθηκαν μέτρα διασφάλισης, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 22, παράγραφος 4, του κανονισμού ΣΓΠ προβλέπει ότι ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τη διαδικασία λήψης γενικών μέτρων διαφύλαξης, ιδίως σε σχέση με τα δικαιώματα των μερών.
- 80 Επ' αυτής της βάσης εκδόθηκε ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 1083/2013 της Επιτροπής, της 28ης Αυγούστου 2013, για τη θέσπιση κανόνων που αφορούν τη διαδικασία προσωρινής αναστολής των δασμολογικών προτιμήσεων και τη λήψη γενικών μέτρων διασφάλισης σύμφωνα με τον κανονισμό ΣΓΠ (ΕΕ 2013, L 293, σ. 16· στο εξής: κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός).
- 81 Βάσει των διαδικαστικών κανόνων που θεσπίζει ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός, στη χώρα δικαιούχο του καθεστώτος ΟΕΟ καθώς και στα «ενδιαφερόμενα μέρη», τα οποία ορίζονται στο άρθρο 22, παράγραφος 3, του κανονισμού ΣΓΠ ως τα μέρη που εμπλέκονται στην παραγωγή, τη διανομή ή/και την πώληση των εισαγόμενων προϊόντων από δικαιούχο χώρα οποιουδήποτε εκ των προτιμησιακών καθεστώτων καθώς και ομοειδών ή άμεσα ανταγωνιστικών προϊόντων, αναγνωρίζονται ορισμένα δικαιώματα και διαδικαστικές εγγυήσεις.
- 82 Εκτός από την ιδιότητα χώρας δικαιούχου του καθεστώτος ΟΕΟ, στο Βασίλειο της Καμπότζης αναγνωρίστηκε η ιδιότητα του «ενδιαφερόμενου μέρους». Συγκεκριμένα, από την αιτιολογική σκέψη 19 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή περιέλαβε την Καμποτζιανή Κυβέρνηση στον κατάλογο των «ενδιαφερόμενων μερών» τα οποία κατέθεσαν παρατηρήσεις μετά τη δημοσιοποίηση των συμπερασμάτων της Επιτροπής.
- 83 Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός προβλέπει λοιπόν ότι το Βασίλειο της Καμπότζης, ως χώρα δικαιούχος του καθεστώτος ΟΕΟ, καθώς και όλα τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη δικαιούνται να ενημερώνονται σχετικά με την έναρξη της έρευνας και να λάβουν το πλήρες κείμενο της γραπτής καταγγελίας (άρθρο 10, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού). Στο στάδιο της έρευνας, η Επιτροπή υποχρεούται να λάβει υπόψη τις απόψεις των ενδιαφερόμενων μερών εφόσον στηρίζονται σε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία (άρθρο 11, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού). Εν συνεχεία, όταν η Επιτροπή γνωστοποιεί τις ουσιώδεις εκτιμήσεις βάσει των οποίων λαμβάνονται οι αποφάσεις της, τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν επίσης να υποβάλουν παρατηρήσεις, τις οποίες η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη (άρθρο 17, παράγραφοι 3 και 5, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού).
- 84 Ως χώρα δικαιούχος του καθεστώτος ΟΕΟ, το Βασίλειο της Καμπότζης, καθώς και όλα τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, έχουν επιπλέον δικαίωμα πρόσβασης στον επίσημο φάκελο που δημιουργεί η Επιτροπή κατόπιν γραπτής αίτησης μετά την έναρξη της έρευνας. Μπορούν να ελέγξουν όλες τις πληροφορίες που περιέχονται στον επίσημο φάκελο και να διατυπώσουν τυχόν παρατηρήσεις σχετικά με τις εν λόγω πληροφορίες. Οι παρατηρήσεις τους λαμβάνονται υπόψη εφόσον είναι επαρκώς τεκμηριωμένες (άρθρο 14, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού). Κατά τον εν λόγω κανονισμό, η χώρα δικαιούχος του καθεστώτος ΟΕΟ και τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν επίσης δικαίωμα ακρόασης από την Επιτροπή (άρθρο 15, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού) και μπορούν να ζητήσουν την παρέμβαση του συμβούλου ακροάσεων (άρθρο 16, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού).
- 85 Όσον αφορά την ενεργό συμμετοχή του Βασιλείου της Καμπότζης στη διαδικασία έρευνας, δεν αμφισβητείται ότι το Βασίλειο της Καμπότζης παρενέβη στη διαδικασία η οποία κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού. Συγκεκριμένα, στην αιτιολογική σκέψη 19 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή παραπέμπει στις παρατηρήσεις που κατέθεσε η Καμποτζιανή Κυβέρνηση ως ενδιαφερόμενο μέρος. Άλλες αναφορές στην ενεργό συμμετοχή του Βασιλείου της Καμπότζης ή της Καμποτζιανής Κυβέρνησης στην έρευνα της Επιτροπής υπενθυμίζονται στις αιτιολογικές σκέψεις 34, 41, 52, 72 και 73 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

- 86 Καίτοι η ενεργός συμμετοχή και μόνο στην έρευνα δεν συνιστά αφ' εαυτής επαρκή προϋπόθεση για να εκτιμηθεί ο ατομικός επηρεασμός φυσικού ή νομικού προσώπου, δεν στερείται εντούτοις σημασίας. Συγκεκριμένα, η ενεργός συμμετοχή του προσφεύγοντος στη διαδικασία έρευνας, παραδείγματος χάρη μέσω της γνωστοποίησης στοιχείων και της κατάθεσης γραπτών παρατηρήσεων, αποτελεί κρίσιμο στοιχείο προκειμένου να αποδειχθεί αν η πράξη αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα (πρβλ. αποφάσεις της 16ης Απριλίου 2015, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, σκέψεις 24 έως 26, και της 11ης Ιουλίου 1996, *Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου*, T-161/94, EU:T:1996:101, σκέψη 47).
- 87 Όσον αφορά την αναγκαιότητα να ληφθούν υπόψη οι συνέπειες του προσβαλλόμενου κανονισμού στην κατάσταση του Βασιλείου της Καμπότζης, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 56 έως 59 ανωτέρω, μέσω της προσωρινής αναστολής της προστασίας που απολάμβανε το Βασίλειο της Καμπότζης δυνάμει του κανονισμού ΣΓΠ, ο προσβαλλόμενος κανονισμός μπορεί να προκαλέσει σε αυτό σημαντική οικονομική ζημία, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας που έχουν για την οικονομία της χώρας αυτής οι εξαγωγές ρυζιού *Indica* προς την Ένωση.
- 88 Η ίδια η Επιτροπή επισήμανε τον σκοπό του κανονισμού ΣΓΠ ως δικαιολογητικό λόγο της σταδιακής ελευθέρωσης των μέτρων διασφάλισης κατά την τριετή περίοδο και, επομένως, θεώρησε ότι η σταδιακή μείωση του εφαρμοστέου δασμολογικού συντελεστή θα είναι επαρκής για να αντισταθμιστεί η επιδείνωση της οικονομικής ή χρηματοοικονομικής κατάστασης του κλάδου παραγωγής της Ένωσης (αιτιολογικές σκέψεις 81 έως 85 του προσβαλλόμενου κανονισμού).
- 89 Από τα προεκτεθέντα το Γενικό Δικαστήριο συνάγει ότι, όταν λαμβάνει τα μέτρα διασφάλισης, η Επιτροπή οφείλει, στο μέτρο που οι περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης δεν την εμποδίζουν, να ενημερώνεται για τις αρνητικές συνέπειες που ενδέχεται να έχει η απόφασή της στην οικονομία του Βασιλείου της Καμπότζης, ως χώρας δικαιούχου του καθεστώτος ΟΕΟ, καθώς και στα ενδιαφερόμενα μέρη, και συμπεραίνει ότι, όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής, τα τελευταία πρέπει να θεωρηθούν ότι επηρεάζονται ατομικά, υπό την ιδιότητά τους ως μελών περιορισμένης ομάδας φυσικών ή νομικών προσώπων εξατομικευμένων ή δυναμένων να εξατομικευθούν από την Επιτροπή, τα οποία ο προσβαλλόμενος κανονισμός θίγει ειδικά (πρβλ. αποφάσεις της 17ης Ιανουαρίου 1985, *Πειραιϊκή-Πατραϊκή κατά Επιτροπής*, 11/82, EU:C:1985:18, σκέψεις 28 και 31, και της 11ης Φεβρουαρίου 1999, *Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής*, C-390/95 P, EU:C:1999:66, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 90 Η υποχρέωση της Επιτροπής να λάβει υπόψη την ειδική κατάσταση του Βασιλείου της Καμπότζης ενισχύεται από τη διαπίστωση ότι η λήψη των μέτρων διασφάλισης βάσει του άρθρου 26 του κανονισμού ΣΓΠ συνιστά παρέκκλιση από και θίγει μια ελευθερία εξαγωγής, η οποία είναι αποτέλεσμα του προτιμησιακού καθεστώτος πρόσβασης στην αγορά της Ένωσης που παραχωρήθηκε στο Βασίλειο της Καμπότζης βάσει του κανονισμού ΣΓΠ.
- 91 Όταν απόφαση επηρεάζει ομάδα προσώπων τα οποία ήταν προσδιορισμένα ή μπορούσαν να προσδιοριστούν κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης αυτής και βάσει κριτηρίων συνδεόμενων ειδικά με τα μέλη της εν λόγω ομάδας, η απόφαση αυτή μπορεί να αφορά ατομικά τα εν λόγω πρόσωπα, καθόσον αυτά αποτελούν τμήμα περιορισμένου κύκλου επιχειρηματιών, τούτο δε ισχύει, μεταξύ άλλων, και όταν η απόφαση τροποποιεί δικαιώματα των προσώπων αυτών που κτήθηκαν προ της εκδόσεώς της (βλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, *Stichting Woonpunt κ.λπ. κατά Επιτροπής*, C-132/12 P, EU:C:2014:100, σκέψη 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Εν προκειμένω, το Βασίλειο της Καμπότζης ανήκει σε κλειστή κατηγορία, ως χώρα δικαιούχος του καθεστώτος ΟΕΟ, η οποία εξατομικεύεται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, μετείχε ενεργά στη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, και ως προς την οποία λήφθηκαν υπόψη οι συνέπειες των μέτρων διασφάλισης προκειμένου να καθοριστούν οι δασμοί του κοινού δασμολογίου.
- 92 Από τις σκέψεις 79 έως 91 ανωτέρω προκύπτει ότι το Βασίλειο της Καμπότζης τελεί σε ιδιαίτερη κατάσταση η οποία το διακρίνει έναντι κάθε άλλου προσώπου.

93 Ως εκ τούτου, χωρίς να είναι αναγκαίο να καθοριστεί αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός συνιστά κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα, κατά τη δεύτερη περίπτωση που προβλέπεται στη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 39 ανωτέρω, συνάγεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά ατομικά το Βασίλειο της Καμπότζης και, επομένως, το Βασίλειο της Καμπότζης νομιμοποιείται ενεργητικώς κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

2. Όσον αφορά τη CRF

94 Κατά πάγια νομολογία, οσάκις, σε περίπτωση μίας και μόνον προσφυγής ασκηθείσας από πλείονες προσφεύγοντες, διαπιστώνεται η ενεργητική νομιμοποίηση ενός εξ αυτών, δεν απαιτείται να εξετάζεται η νομιμοποίηση των λοιπών (πρβλ. αποφάσεις της 24ης Μαρτίου 1993, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-313/90, EU:C:1993:111, σκέψη 31, και της 9ης Ιουλίου 2007, Sun Chemical Group κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-282/06, EU:T:2007:203, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει, ως εκ περισσού, να εξετάσει το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής όσον αφορά τη CRF.

95 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι η νομολογία έχει κρίνει παραδεκτές τις προσφυγές που ασκούν ενώσεις σε τρεις σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις. Πρόκειται, πρώτον, για την περίπτωση στην οποία νομική διάταξη αναγνωρίζει ρητά στις επαγγελματικές ενώσεις σειρά δυνατοτήτων διαδικαστικού χαρακτήρα, δεύτερον, για την περίπτωση στην οποία η ένωση εκπροσωπεί τα συμφέροντα επιχειρήσεων οι οποίες νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή και, τρίτον, για την περίπτωση στην οποία η ένωση εξατομικεύεται λόγω του ότι θίγονται τα ίδια συμφέροντά της ως ενώσεως, και συγκεκριμένα διότι η πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση θίγει τη θέση της ως διαπραγματευτή (βλ. διάταξη της 30ής Σεπτεμβρίου 1997, Federolio κατά Επιτροπής, T-122/96, EU:T:1997:142, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2013, Aiscat κατά Επιτροπής, T-182/10, EU:T:2013:9, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

96 Εν προκειμένω, η CRF υποστηρίζει ότι ασκεί την προσφυγή εξ ονόματος των μελών της και για λογαριασμό της και, επομένως, επικαλείται, κατ' ουσίαν, τη δεύτερη και την τρίτη περίπτωση. Επομένως, πρέπει να καθοριστεί αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά άμεσα και ατομικά, αφενός, τη CRF και, αφετέρου, τα μέλη της.

97 Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι είναι σκόπιμο να εξετάσει πρώτα τη δεύτερη περίπτωση που μνημονεύθηκε στη σκέψη 94 ανωτέρω, ήτοι εκείνη στην οποία η ένωση εκπροσωπεί τα συμφέροντα επιχειρήσεων-μελών οι οποίες νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή.

98 Στην περίπτωση αυτή, η ενεργητική νομιμοποίηση της ένωσης στηρίζεται στην εκτίμηση ότι η άσκηση προσφυγής από αυτήν εμφανίζει πλεονεκτήματα από δικονομική άποψη, καθόσον αποφεύγεται κατ' αυτόν τον τρόπο η άσκηση μεγάλου αριθμού διαφορετικών προσφυγών κατά των ιδίων πράξεων, δεδομένου ότι η ένωση υποκαθίσταται στη θέση ενός ή περισσότερων εκ των μελών της των οποίων τα συμφέροντα εκπροσωπεί, τα δε μέλη της μπορούν να ασκήσουν τα ίδια παραδεκτώς προσφυγή (πρβλ. απόφαση της 6ης Ιουλίου 1995, ΑΙΤΕC κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-447/93 έως T-449/93, EU:T:1995:130, σκέψη 60).

99 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν τα μέλη της CRF ήταν σε τέτοια θέση ώστε να μπορούν να ασκήσουν προσφυγή βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Δεδομένου ότι οι επιχειρήσεις αυτές δεν είναι αποδέκτες του προσβαλλόμενου κανονισμού, πρέπει να εξεταστεί αν ο εν λόγω κανονισμός τις αφορά άμεσα και ατομικά.

100 Καταρχάς, από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 40 έως 42 ανωτέρω προκύπτει ότι δεν αποκλείεται να μπορεί κανονισμός με τον οποίο θεσπίζονται μέτρα διασφάλισης, ο οποίος έχει, εκ φύσεως και λόγω της γενικής ισχύος του, κανονιστικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι εφαρμόζεται στο

σύνολο των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, να αφορά άμεσα και ατομικά ορισμένες εξ αυτών, περιλαμβανομένων, ιδίως, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, των παραγωγών και των εξαγωγέων του επίμαχου προϊόντος.

- 101 Τέτοιες πράξεις μπορούν να αφορούν άμεσα και ατομικά τις επιχειρήσεις παραγωγούς και εξαγωγείς ρυζιού *Indica* καταγωγής Καμπότζης στις οποίες καταλογίζονται οι σοβαρές δυσχέρειες που προκαλούνται, ή υπάρχει κίνδυνος να προκληθούν, στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης βάσει στοιχείων σε σχέση με την εμπορική τους δραστηριότητα. Αυτό συμβαίνει με τις επιχειρήσεις παραγωγούς και εξαγωγείς που μπορούν να αποδείξουν ότι προσδιορίστηκαν ατομικά στις πράξεις της Επιτροπής ή ότι τις αφορούσαν οι προκαταρκτικές έρευνες (πρβλ. αποφάσεις της 21ης Φεβρουαρίου 1984, *Allied Corporation* κ.λπ. κατά Επιτροπής, 239/82 και 275/82, EU:C:1984:68, σκέψεις 11 και 12, και της 7ης Μαΐου 1987, *NTN Toyo Bearing* κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 240/84, EU:C:1987:202, σκέψη 5).
- 102 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει ειδικότερα το ζήτημα της νομιμοποίησης της CRF να ασκήσει προσφυγή εξ ονόματος των μελών της, τα οποία προσδιόρισε η Επιτροπή στον προσβαλλόμενο κανονισμό ή τα οποία αφορούσε η διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

α) Επί του άμεσου επηρεασμού των προσδιοριζόμενων μελών της CRF ή των μελών της CRF τα οποία αφορούσε η διαδικασία

- 103 Πρώτον, επισημαίνεται ότι από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 100 και 101 ανωτέρω προκύπτει ότι κανονισμός που θεσπίζει μέτρα διασφάλισης δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά άμεσα μια επιχείρηση απλώς και μόνο λόγω της ιδιότητάς της ως παραγωγού του προϊόντος στο οποίο επιβάλλεται ο δασμός, καθώς η ιδιότητά της ως επιχείρησης εξαγωγέα είναι ουσιώδης προς τούτο. Συγκεκριμένα, από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι ο άμεσος επηρεασμός, από κανονισμό με τον οποίο θεσπίζονται μέτρα διασφάλισης, ορισμένων παραγωγών και εξαγωγέων του επίμαχου προϊόντος έγκειται ιδίως στο γεγονός ότι τους καταλογίζονται οι σοβαρές δυσχέρειες που προκαλούνται, ή υπάρχει κίνδυνος να προκληθούν, στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης. Πάντως, οι δυσχέρειες αυτές δεν είναι δυνατόν να οφείλονται σε παραγωγό ο οποίος δεν εξάγει την παραγωγή του στην αγορά της Ένωσης, αλλά περιορίζεται μόνο στη διάθεσή της στην εγχώρια αγορά (πρβλ. απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019, Συμβούλιο κατά *Growth Energy* και *Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, σκέψη 74).
- 104 Εν προκειμένω, από τις αιτιολογικές σκέψεις 8, 35 και 38 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή επισήμανε ότι έλαβε δεκατρείς απαντήσεις στη διαδικασία δειγματοληψίας εκ μέρους εξαγωγέων-μονάδων αποφλοιώσης της Καμπότζης. Τρεις εξ αυτών επιλέγηκαν αρχικώς με βάση τον μεγαλύτερο όγκο εξαγωγών στην Ένωση. Κατόπιν διεξοδικότερης ανάλυσης και παρατηρήσεων που κατέθεσε η CRF, η Επιτροπή αντικατέστησε δύο εξαγωγείς από την Καμπότζη και διευκρίνισε ότι, τελικώς, μόνο μία εταιρία εξαγωγέας από την Καμπότζη είχε απαντήσει στο ερωτηματολόγιο. Επομένως, δεν αμφισβητείται η ιδιότητα του εξαγωγέα των καμποτζιανών εταιριών που αφορούσε η διαδικασία έρευνας και η δειγματοληψία. Ομοίως, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι οι Καμποτζιανοί εξαγωγείς που προσδιορίστηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο και τους οποίους αφορούσε η διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι μέλη της CRF. Μεταξύ αυτών, η *Amru Rice (Cambodia) Co., Ltd* κατονομάστηκε στον προσβαλλόμενο κανονισμό και η *Golden Rice (Cambodia) Co., Ltd* απάντησε στο ερωτηματολόγιο που απέστειλε η Επιτροπή.
- 105 Επιπλέον, το αίτημα έρευνας που υποβλήθηκε στην Επιτροπή, το οποίο κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, ήταν άμεση συνέπεια της εμπορικής συμπεριφοράς των Καμποτζιανών εξαγωγέων. Από τις αιτιολογικές σκέψεις 62 έως 64 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει δε

ότι οι διαπιστώσεις σχετικά με την ύπαρξη σοβαρών δυσχερειών για τον κλάδο παραγωγής της Ένωσης προκύπτουν άμεσα από τις εξαγωγές της παραγωγής των μελών της CRF στην αγορά της Ένωσης και από τις εμπορικές δραστηριότητές τους.

- 106 Δεύτερον, όσον αφορά την ύπαρξη συνεπειών στη νομική κατάσταση των ενδιαφερόμενων φυσικών ή νομικών προσώπων, από τις σκέψεις 52 έως 62 ανωτέρω προκύπτει ότι, στο μέτρο που επαναφέρει τους δασμούς του κοινού δασμολογίου στις εισαγωγές ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης από τους εξαγωγείς μέλη της CRF στην Ένωση, ο προσβαλλόμενος κανονισμός μεταβάλλει την οικονομική κατάσταση των εν λόγω μελών. Συγκεκριμένα, δεν αμφισβητείται ότι η επαναφορά των δασμών του κοινού δασμολογίου είναι ικανή να δυσχεράνει τις εξαγωγές προς την Ένωση, κάτι που αναγνώρισε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 84 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Επιπλέον, ο προσβαλλόμενος κανονισμός μεταβάλλει τη νομική κατάσταση των μελών της CRF. Συγκεκριμένα, ο εν λόγω κανονισμός τροποποιεί τα δικαιώματα που αναγνωρίζει στους Καμποτζιανούς εξαγωγείς ο κανονισμός ΣΓΠ να απολαύουν προτιμησιακού καθεστώτος πρόσβασης στην αγορά της Ένωσης διά της πλήρους αναστολής των δασμών του κοινού δασμολογίου.
- 107 Τρίτον, λαμβανομένων υπόψη των αρχών που εκτέθηκαν στις σκέψεις 63 έως 65 ανωτέρω, είναι απορριπτέο το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η νομική κατάσταση των εξαγωγέων μελών της CRF δεν επηρεάζεται άμεσα, δεδομένου ότι τα μέτρα διασφάλισης που θεσπίζονται με τον προσβαλλόμενο κανονισμό εφαρμόζονται μόνο στους εγκατεστημένους στην Ένωση εισαγωγείς. Συγκεκριμένα, τα μέτρα αυτά έχουν ως συνέπεια να επηρεάζουν άμεσα τους εξαγωγείς μέλη της CRF, των οποίων η οικονομική δραστηριότητα περιορίζεται. Η προσωρινή επαναφορά των δασμών του κοινού δασμολογίου στις εισαγωγές ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης στην Ένωση ισοδυναμεί με περιορισμό της πρόσβασης στην αγορά της Ένωσης εξαγωγέων οι οποίοι απολάμβαναν προηγουμένως προτιμησιακό καθεστώς πρόσβασης στην αγορά της Ένωσης χάριν ειδικού καθεστώτος δασμολογικών προτιμήσεων. Επομένως, το γεγονός και μόνον ότι οι εξαγωγείς μέλη της CRF δεν καταβάλλουν τους δασμούς που εφαρμόζονται στην εισαγωγή ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης στην Ένωση, δεδομένου ότι τους δασμούς αυτούς καταβάλλουν οι εισαγωγείς, δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν παράγει κανένα αποτέλεσμα στη νομική κατάστασή τους.
- 108 Τέταρτον, κανονισμός ο οποίος θεσπίζει μέτρα διασφάλισης αφορά άμεσα την εταιρία στα προϊόντα της οποίας επιβάλλονται τα μέτρα αυτά, δεδομένου ότι ο εν λόγω κανονισμός υποχρεώνει τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών να εισπράττουν τους επιβληθέντες δασμούς χωρίς να τους αφήνει οποιοδήποτε περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. αποφάσεις της 25ης Σεπτεμβρίου 1997, Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου, T-170/94, EU:T:1997:134, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 19ης Νοεμβρίου 1998, Champion Stationery κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-147/97, EU:T:1998:266, σκέψη 31). Εν προκειμένω, διαπιστώθηκε ήδη, στις σκέψεις 66 και 68 ανωτέρω, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφήνει κανένα περιθώριο εκτίμησης στους επιφορτισμένους με την εφαρμογή του αποδέκτες.
- 109 Ως εκ τούτου, συνάγεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά άμεσα τον εξαγωγέα μέλος της CRF τον οποίο προσδιόρισε η Επιτροπή στον προσβαλλόμενο κανονισμό και τους εξαγωγείς μέλη της CRF οι οποίοι προσδιορίστηκαν και τους οποίους αφορούσε η διαδικασία που κατέληξε στην έγκριση του εν λόγω κανονισμού.

β) Επί του ατομικού επηρεασμού των προσδιοριζόμενων μελών της CRF ή των μελών της CRF τα οποία αφορούσε η διαδικασία

- 110 Όπως ήδη επισημάνθηκε στις σκέψεις 42, 71 έως 77, 100 και 101 ανωτέρω, ο κανονιστικός χαρακτήρας της προσβαλλόμενης πράξης δεν αποκλείει να μπορεί να αφορά αυτός ατομικά ορισμένες επιχειρήσεις, λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων ιδιοτήτων τους που τις χαρακτηρίζουν σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο.

- 111 Συναφώς, επισημαίνεται καταρχάς ότι η ένδικη προστασία επιχειρήσεων τις οποίες αφορούν ατομικά τα μέτρα διασφάλισης δεν είναι δυνατόν να θίγεται από το γεγονός και μόνο ότι τα μέτρα λαμβάνονται σε σχέση με κράτος και όχι με συγκεκριμένες επιχειρήσεις (πρβλ. απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 1997, Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου, T-170/94, EU:T:1997:134, σκέψη 38). Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι τα μέτρα διασφάλισης που επιβάλλονται με τον προσβαλλόμενο κανονισμό εφαρμόζονται σε εθνική κλίμακα, και όχι σε σχέση με τους προσδιοριζόμενους εξαγωγείς, δεν μπορεί να παρακωλύει την ένδικη προστασία των εξαγωγέων μελών της CRF.
- 112 Εν πάση περιπτώσει, έχει ήδη κριθεί ότι θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά ατομικά τον παραγωγό-εξαγωγέα ο οποίος κατονομάζεται σε αυτόν [πρβλ. απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2016, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου, T-351/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:616, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Εν προκειμένω, από τη σκέψη 104 ανωτέρω προκύπτει ότι η Amru Rice (Cambodia) Co. κατονομαζόταν στον προσβαλλόμενο κανονισμό και ότι η Επιτροπή προσδιόρισε και άλλους εξαγωγείς μέλη της CRF κατά τη διαδικασία δειγματοληψίας και έρευνας.
- 113 Περαιτέρω, όσον αφορά τις διαδικαστικές εγγυήσεις των οποίων απολαύουν τα μέλη της CRF, ως εξαγωγείς από την Καμπότζη, διαπιστώνεται ότι, βάσει των διαδικαστικών κανόνων που θεσπίζει ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός, αναγνωρίζονται αρκετά δικαιώματα και διαδικαστικές εγγυήσεις στους εξαγωγείς ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης, καθώς και στα «ενδιαφερόμενα μέρη», κατά την έννοια του άρθρου 22, παράγραφος 3, του κανονισμού ΣΓΠ.
- 114 Συγκεκριμένα, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός προβλέπει ότι οι εξαγωγείς καθώς και όλα τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη δικαιούνται να ενημερώνονται σχετικά με την έναρξη της έρευνας και να λαμβάνουν το πλήρες κείμενο της γραπτής καταγγελίας (άρθρο 10, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού). Εάν επιθυμεί να πραγματοποιήσει επισκέψεις επαλήθευσης, μεταξύ άλλων στις τρίτες χώρες, προκειμένου να εξετάσει, ιδίως, τα αρχεία των εξαγωγέων, η Επιτροπή οφείλει να εξασφαλίσει τη συγκατάθεση των επιχειρήσεων τις οποίες αφορούν οι επισκέψεις αυτές και να τις ενημερώσει σχετικά με τον χαρακτήρα των πληροφοριών που πρόκειται να επαληθευθούν και πρέπει να παρασχεθούν (άρθρο 12 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού). Στα ενδιαφερόμενα μέρη αναγνωρίζονται επίσης τα λοιπά δικαιώματα που εκτέθηκαν λεπτομερώς στις σκέψεις 83 και 84 ανωτέρω.
- 115 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι από τη σκέψη 104 ανωτέρω προκύπτει ότι δεν αμφισβητείται ότι οι καμποτζιανές εταιρίες τις οποίες αφορούσε η διαδικασία δειγματοληψίας και έρευνας έχουν την ιδιότητα εξαγωγέων και ότι οι εξαγωγείς αυτοί είναι μέλη της CRF. Εξάλλου, η Επιτροπή κατονόμασε την Amru Rice (Cambodia) CO., εξαγωγέα μέλος της CRF, στον κατάλογο των «ενδιαφερόμενων μερών».
- 116 Επιπλέον, όσον αφορά την ενεργό συμμετοχή των εξαγωγέων μελών της CRF στη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, από τις σκέψεις 104 και 115 ανωτέρω συνάγεται ότι η Επιτροπή επέλεξε ορισμένους εξαγωγείς μέλη της CRF οι οποίοι παρενέβησαν κατά τη διαδικασία δειγματοληψίας και κατά τη διαδικασία έρευνας. Η Επιτροπή αναγνώρισε ότι χρησιμοποίησε, κατά το δυνατόν, τα στοιχεία και τις παρατηρήσεις που παρείχαν οι εξαγωγείς μέλη της CRF οι οποίοι μετείχαν στην έρευνα (αιτιολογικές σκέψεις 8, 19, 35 και 38 του προσβαλλόμενου κανονισμού).
- 117 Το γεγονός ότι η Επιτροπή αποφάσισε να μη λάβει υπόψη τις πληροφορίες που παρείχαν ορισμένες επιχειρήσεις οι οποίες συμμετείχαν στην προπαρασκευαστική έρευνα δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τη δυνατότητά τους να προβάλουν τη συμμετοχή τους προς στήριξη της απόδειξης της εξατομίκευσης τους. Οι εξαγωγείς οι οποίοι έλαβαν μέρος στη διαδικασία δειγματοληψίας καθώς και εκείνοι οι οποίοι επιλέχθηκαν αρχικώς μετείχαν στη διαδικασία προπαρασκευαστικής έρευνας, η δε Επιτροπή εξέτασε τη θέση τους στο πλαίσιο της διαδικασίας η οποία κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού. Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι η Επιτροπή

- αποφάσισε τελικώς να μη λάβει υπόψη τις πληροφορίες που παρείχαν οι εξαγωγείς αυτοί (πρβλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 1996, Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου, T-161/94, EU:T:1996:101, σκέψη 47).
- 118 Επιπλέον, όσον αφορά την υποχρέωση της Επιτροπής να λάβει υπόψη τις συνέπειες της πράξης που προτίθεται να εκδώσει στην κατάσταση των παραγωγών-εξαγωγέων μελών της CRF, από τις αιτιολογικές σκέψεις 81 και 84 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι, επισημαίνοντας ότι το Βασίλειο της Καμπότζης «δεν θα υπόκει[ται] σε πλήρεις δασμούς για ολόκληρη την τριετία, γεγονός που θα δυσχεράνει τις εξαγωγές, σταδιακά όμως θα δώσει τη δυνατότητα αύξησης των εξαγωγών ρυζιού Indica στην Ένωση», η Επιτροπή αναγνώρισε ότι ο εν λόγω κανονισμός θα έχει αρνητικές συνέπειες στην οικονομική κατάσταση των Καμποτζιανών εξαγωγέων και στην ευχέρεια με την οποία μπορούν να εξάγουν ρύζι Indica καταγωγής Καμπότζης στην Ένωση. Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τις συνέπειες αυτές και απεφάνθη ότι θα επαρκούσε η σταδιακή μείωση του συντελεστή του κοινού δασμολογίου.
- 119 Τέλος, σημειωτέον ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός μπορεί να αφορά ατομικώς τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα στα οποία καταλογίζονται τα μέτρα διασφάλισης βάσει στοιχείων της εμπορικής τους δραστηριότητας (πρβλ. απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 120 Εν προκειμένω, από τις αιτιολογικές σκέψεις 27 έως 42 και 61 έως 64, 66 έως 68, 76 και 77 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε τα στοιχεία της Eurostat σχετικά με τις εισαγωγές από την Καμπότζη, και επομένως από τις καμποτζιανές επιχειρήσεις εξαγωγής, σε απόλυτες τιμές και σε μερίδια αγοράς, καθώς και τις τιμές τους, και συνέδεσε ρητώς την αύξηση των εισαγωγών αυτών με τις σοβαρές δυσχέρειες που προκαλούνται στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, οι οποίες δικαιολογούν, κατά την Επιτροπή, τη λήψη των μέτρων διασφάλισης. Επομένως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά ατομικά τον εξαγωγέα μέλος της CRF που κατονομάζεται στον προσβαλλόμενο κανονισμό και τους εξαγωγείς μέλη της CRF που προσδιόρισε η Επιτροπή και τους οποίους αφορά η διαδικασία δειγματοληψίας και έρευνας, στο μέτρο που τα μέτρα διασφάλισης καταλογίστηκαν βάσει στοιχείων της εμπορικής τους δραστηριότητας.
- 121 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα μέλη της CRF, εξαγωγείς ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης στην Ένωση, ανήκουν σε κλειστή κατηγορία κατά την έννοια της νομολογίας, καθότι προσδιορίστηκαν ονομαστικά στον προσβαλλόμενο κανονισμό και έλαβαν μέρος στη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση του εν λόγω κανονισμού, τα δε στοιχεία σχετικά με την εμπορική δραστηριότητά τους χρησιμοποιήθηκαν προκειμένου να τους καταλογιστούν τα μέτρα διασφάλισης και οι συνέπειες των εν λόγω μέτρων σε αυτά λήφθηκαν υπόψη προκειμένου να καθοριστούν οι δασμοί του κοινού δασμολογίου. Επομένως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά ατομικώς τις επιχειρήσεις αυτές.
- 122 Ως εκ τούτου, συνάγεται ότι η CRF νομιμοποιείται να ασκήσει την προσφυγή εξ ονόματος των μελών της, εξαγωγέων ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης στην Ένωση, τα οποία αφορά άμεσα και ατομικά ο προσβαλλόμενος κανονισμός, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί αν η CRF νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή για ίδιο λογαριασμό ή εξ ονόματος των μελών της τα οποία δεν προσδιόρισε η Επιτροπή ή τα οποία δεν αφορούσε η διαδικασία η οποία κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού και χωρίς να απαιτείται να καθοριστεί αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός συνιστά πράξη για την εφαρμογή της οποίας δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα, κατά την έννοια της δεύτερης περίπτωσης η οποία προβλέπεται στη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 39 ανωτέρω.

B. Επί του εννόμου συμφέροντος του Βασιλείου της Καμπότζης και της CRF να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού

- 123 Δεδομένου ότι η Επιτροπή προέβαλε επικουρικώς το επιχείρημα περί έλλειψης εννόμου συμφέροντος του Βασιλείου της Καμπότζης και της CRF, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, προσφυγή ακυρώσεως ασκούμενη από φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι παραδεκτή μόνο στον βαθμό κατά τον οποίο ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξης. Ένα τέτοιο συμφέρον προϋποθέτει ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξης μπορεί, αυτή καθαυτήν, να έχει έννομες συνέπειες και ότι, επομένως, η προσφυγή μπορεί, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε (πρβλ. απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, σκέψη 63· της 21ης Δεκεμβρίου 2011, ACEA κατά Επιτροπής, C-319/09 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2011:857, σκέψη 67· της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Stichting Woonpunt κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-132/12 P, EU:C:2014:100, σκέψη 67, και της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Stichting Woonlinie κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-133/12 P, EU:C:2014:105, σκέψη 54).
- 124 Το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος πρέπει να είναι γεγεννημένο και ενεστώσ. Δεν μπορεί να αφορά μελλοντική και υποθετική κατάσταση. Το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος πρέπει, υπό το πρίσμα του αντικειμένου της προσφυγής, να υφίσταται κατά τον χρόνο άσκησης της προσφυγής, άλλως η προσφυγή είναι απαράδεκτη, πρέπει δε να διατηρείται μέχρι την έκδοση της δικαστικής απόφασης, άλλως παρέλκει η έκδοση απόφασης (βλ. αποφάσεις της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, Mory κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-33/14 P, EU:C:2015:609, σκέψεις 56 και 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 10ης Απριλίου 2019, Deutsche Post κατά Επιτροπής, T-388/11, EU:T:2019:237, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 125 Στον προσφεύγοντα απόκειται να αποδείξει το έννομο συμφέρον του. Εάν το συμφέρον που επικαλείται ο προσφεύγων αφορά μελλοντική νομική κατάσταση, πρέπει να αποδείξει ότι είναι από τούδε βέβαιο ότι θα επηρεαστεί η κατάσταση αυτή. Επομένως, ο προσφεύγων δεν μπορεί να επικαλεστεί μελλοντικές και αβέβαιες καταστάσεις για να αποδείξει ότι έχει έννομο συμφέρον στην ακύρωση της προσβαλλομένης πράξης (βλ. απόφαση της 30ής Απριλίου 2014, Hagenmeyer και Hahn κατά Επιτροπής, T-17/12, EU:T:2014:234, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 126 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι διαπιστώθηκε ήδη ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παρήγε αποτελέσματα τόσο στην οικονομική κατάσταση όσο και στη νομική κατάσταση του Βασιλείου της Καμπότζης και των εξαγωγέων μελών της CRF.
- 127 Δεδομένου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός επηρεάζει τις δραστηριότητες του Βασιλείου της Καμπότζης και της CRF, η ακύρωση των δασμών του κοινού δασμολογίου τους οποίους επανέφερε ο εν λόγω κανονισμός, οι οποίοι επιβάλλονται στις εισαγωγές στην Ένωση ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης, μπορεί να ωφελήσει προσωπικά το Βασίλειο της Καμπότζης και τη CRF.
- 128 Ως εκ τούτου, συνάγεται ότι το Βασίλειο της Καμπότζης καθώς και η CRF έχουν έννομο συμφέρον να ζητήσουν την ακύρωση του εν λόγω κανονισμού για τους εξαγωγείς μέλη της τους οποίους αφορούσε η έρευνα που κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 129 Το συμπέρασμα αυτό δεν τίθεται εν αμφιβόλω από τη νομολογία που επικαλείται η Επιτροπή.
- 130 Συγκεκριμένα, στην απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2016, Συμβούλιο κατά Front Polisario (C-104/16 P, EU:C:2016:973), το Δικαστήριο αποφάνθηκε επί του ζητήματος της εφαρμογής συμφωνίας περί αμοιβαίων μέτρων ελευθερώσεως από τις αρχές τρίτου κράτους σε γεωγραφική περιοχή η οποία αποτελούσε αντικείμενο εδαφικών διεκδικήσεων. Επρόκειτο επομένως για ζήτημα διεθνούς δικαίου αναγνώρισης των εδαφικών συνόρων και όχι για τις συνέπειες κανονισμού εμπόρου στον τομέα της εμπορικής πολιτικής της Ένωσης.

131 Εκ των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η ένσταση απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

132 Δυνάμει του άρθρου 133 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει για τα δικαστικά έξοδα με την απόφαση ή τη διάταξη που περατώνει τη δίκη. Δεδομένου ότι η παρούσα διάταξη δεν περατώνει τη δίκη, το Γενικό Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την ένσταση απαραδέκτου.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 10 Σεπτεμβρίου 2020.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο προεδρεύων
Σ. Παπασάββας